

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATerea DISCRIMINĂRII
Autoritate de stat autonomă

Operator de date cu caracter personal nr. 11375

HOTĂRÂREA Nr. 19
din 13.01.2016

Dosar nr: 578/2015

Petiția nr: 6273 din data de 30.09.2015

Petent: .....~~V. M.~~

Reclamat: Instituția Primarului municipiului Craiova, prin primar Lia Olguța Vasilescu

Obiect: Îngrădirea accesului la locuința tatălui

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele și domiciliul petentului

1. ....~~V. M.~~, cu adresa loc.

I.2. Denumire și sediu reclamat

2.1. **Instituția Primarului Municipiului Craiova, prin primar Lia Olguța Vasilescu**, cu sediul în loc. Craiova, str. Alexandru Ioan Cuza, nr.7, județul Dolj

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1. Prin petiția înregistrată cu nr. 6273/30.09.2015, petentul persoană cu handicap sesizează faptul că i se îngreșează accesul la locuința tatălui său.

III. Citarea părților

3.1. Urmare petiției înregistrate cu nr. **6273 din data de 30.09.2015**, formulată de către petent, în temeiul art. 20, alin. 4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, părțile au fost invitate, prin adresa cu nr. 6273/20.11.2015, respectiv adresa nr. 7388 din 20.11.2015 la sediul C.N.C.D pentru audieri. La audierile din data de 30.06.2015, părțile au fost absente.

3.2. Deoarece adresa înaintată petentului prin Poșta Română s-a reîntors la sediul CNCD titularul de dosar a stabilit un nou termen de audieri pentru data de 12.01.2016. La audieri petentul a fost prezent, reclamatul absent.

3.3. Prin adresa cu nr. **7840/11.12.2015** Instituția Primarului Municipiului Craiova, prin primar a transmis un punct de vedere cu privire la memoriul petentului.

3.4. Procedura de citare a fost legal îndeplinită.

IV. Susținerea părților

Susținerea petentului

4.1.1. Prin memoriul său, înregistrat cu nr. **6273** din data de **30.09.2015**, petentul sesizează Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării cu privire la faptul că începând din toamna anului trecut (2014) accesul autovehiculelor în centrul istoric al municipiului Craiova a fost interzis din cauza lucrătorilor de reamenajare.

Potentul susține că, părinții săi locuiesc în zona respectivă din anul 1968, iar tatăl său este foarte bolnav și se deplasează foarte greu. Pe durata lucrărilor a găsit înțelegere la șeful de șantier și a fost lăsat să intre cu mașina până aproape de locuință. Începând cu luna martie 2015 accesul auto a fost interzis, cu precizarea că acest fapt va dura până în luna mai când va avea loc recepția lucrărilor. A avut loc o dezbatere publică la primărie în care s-a acordat un nou termen pentru septembrie 2015.

Potentul susține că până la data înaintării petiției nu s-a realizat nimic în acest sens, motiv pentru care solicită Consiliului să intervină în soluționarea situației. De mai bine de cinci luni accesul auto a sute de persoane este interzis, căile de acces sunt blocate de blocuri mari de piatră, coșuri de gunoi sau mașinile parcate ilegal în fața acestora. Este imposibilă intervenția salvării sau a pompierilor, a unui taxi pentru a lua o persoană cu handicap, nu există locuri de parcare pentru persoanele cu handicap.

Susținerea reclamatului

4.2. Susținerile Instituției Primarului Municipiului Craiova, prin primar

4.2.1. Prin adresa nr. **7840 din 11.12.2015**, Instituția Primarului Municipiului Craiova, prin primar arată faptul că, prin Hotărârea nr. 211/25.06.2015, Consiliul Local al Municipiului Craiova a aprobat Regulamentul de funcționare și acces în Centrul Istoric al Municipiului Craiova.

4.2.2. În conformitate cu prevederile acestui regulament, accesul în Centru Istoric se realizează în baza unei Autorizații de liber acces, prin zonele în care sunt amplasate sistemele de elemente mobile ce permit accesul auto selectiv, prin acționarea acestor sisteme cu ajutorul unor telecomenzi asigurate de Primăria Craiova.

Sistemele de elemente mobile și telecomenzile fac obiectul unei proceduri de achiziție publică care, în prezent, se află în derulare.

După realizarea acestor achiziții se va proceda la transmiterea către solicitanții care îndeplinesc condițiile cerute de regulament, a autorizațiilor și a telecomenzilor aferente.

4.2.3. În susținerea celor de mai sus a depus o copie a Hotărârii nr. 211/2015 a Consiliului Local al Municipiului Craiova.

V. Motivele de fapt și de drept

5.1. În fapt, Colegiul director reține că petentul persoană cu handicap sesizează faptul că i se îngrădește accesul cu autoturismul la locuința tatălui său.

5.2. În soluționarea petiției, Colegiul director va analiza dacă reclamata, prin aplicarea regulamentului de funcționare și acces în Centrul Istoric al Municipiului Craiova a provocat un dezavantaj pentru persoanele cu handicap, în raport cu alte persoane, cu excepția cazului

dacă această măsură de interzicere a accesului auto este justificată de un obiectiv legitim, iar mijloacele de realizare a acestui obiectiv sunt adecvate și necesare – potrivit art. 2 alin. (2) lit. b) cu pct. (i) din Directiva Consiliului 2000/78/CE, respectiv art. 2 alin. (3) și art. 10 lit.h din O.G. 137/2000, republicată.

5.3. În drept potrivit O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, prin discriminare se înțelege acel **tratament diferențiat** ce are la bază un **criteriu**, dintre cele prevăzute în lege, și care are drept scop sau efect un tratament injust raportat la o speță dată. Potrivit prevederilor **art. 2 alin (3)** din același act normativ *“Sunt discriminatorii, potrivit prezentei ordonanțe, prevederile, criteriile sau practicile aparent neutre care dezavantajează anumite persoane, pe baza criteriilor prevăzute la alin. (1), față de alte persoane, în afara cazului în care aceste prevederi, criterii sau practici sunt justificate obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a acelu scop sunt adecvate și necesare”*

5.4. Urmare sesizării primite, Colegiul director trebuie să analizeze în ce măsură obiectul petiției intră sub incidența prevederilor art. 2 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

5.5. Colegiul director analizează dacă obiectul petiției întrunește elementele art. 2 al O.G. nr.137/2000, republicată, sub aspectul scopului sau efectului creat, ce a dat naștere ori nu, unei circumstanțe concretizate în restricție, excludere, deosebire sau preferință și care poate să îmbrace forma unui tratament diferit, indus între persoane care se află în situații analoge sau comparabile, din cauza unor criterii determinate și care are ca scop sau ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice. În măsura în care se reține întrunirea elementelor constitutive ale art. 2, comportamentul în speță atrage răspunderea contravențională potrivit O.G. nr. 137/2000, republicată.

5.6. Pentru ca o faptă să fie calificată ca fiind discriminatorie aceasta trebuie să îndeplinească cumulativ mai multe condiții:

- a) existența unui tratament diferențiat a unor situații analoge sau omiterea de a trata în mod diferit situații diferite, necomparabile;
- b) existența unui criteriu de discriminare conform. art. 2 alin. 1 din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu modificările ulterioare;
- c) tratamentul să aibă drept scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a unui drept recunoscut de lege;
- d) tratamentul diferențiat să nu fie justificat obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a acelu scop să nu fie adecvate și necesare.

5.7. Privind accesul la serviciile publice administrative și juridice, de sănătate, la alte servicii, bunuri și facilități, art. 10 din **O.G. nr. 137/2000**, republicată, prevede:

“Constituie contravenție, conform prezentei ordonanțe, dacă fapta nu intră sub incidența legii penale, discriminarea unei persoane fizice, a unui grup de persoane din cauza apartenenței acestora ori a persoanelor care administrează persoana juridică la o anumită rasa, naționalitate, etnie, religie, categorie socială sau la o categorie defavorizată, respectiv din cauza convingerilor, vârstei, sexului sau orientării sexuale a persoanelor în cauza prin:

- a) refuzarea acordării serviciilor publice administrative și juridice;
- b) refuzarea accesului unei persoane sau unui grup de persoane la serviciile de sănătate publică - alegerea medicului de familie, asistenta medicală, asigurările de sănătate, serviciile de urgență sau alte servicii de sănătate;

- c) refuzul de a vinde sau de a închiria un teren sau imobil cu destinație de locuință;
- d) refuzul de a acorda un credit bancar sau de a încheia orice alt tip de contract;
- e) refuzarea accesului unei persoane sau unui grup de persoane la serviciile oferite de teatre, cinematografe, biblioteci, muzee și expoziții;
- f) refuzarea accesului unei persoane sau unui grup de persoane la serviciile oferite de magazine, hoteluri, restaurante, baruri, discoteci sau de orice alți prestatori de servicii, indiferent dacă sunt în proprietate privată ori publică;
- g) refuzarea accesului unei persoane sau unui grup de persoane la serviciile oferite de companiile de transport în comun - prin avion, vapor, tren, metrou, autobuz, troleibuz, tramvai, taxi sau prin alte mijloace;
- h) refuzarea acordării pentru o persoană sau un grup de persoane a unor drepturi sau facilități.**

5.8. Colegiul director analizează susținerile părților, felul cum acestea se raportează la obiectul petiției dedusă soluționării de către Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării, probele depuse la dosar, precum și legislația în vigoare incidentă în speță și reține că se întrunesc elementele constitutive ale unei fapte de discriminare.

5.9. Colegiul director reține faptul că petentul a înaintat reclamatei o cerere pentru eliberarea unei legitimații de acces auto în imobilul unde își are domiciliul tatăl său. Deoarece tatăl acestuia este o persoană în vârstă și se deplasează foarte greu, petentul este nevoit să-l supravegheze și să-l ajute, ori de câte ori este nevoie, chiar dacă și acesta din urmă se deplasează cu greutate fiind persoană cu dizabilități. Cu toate acestea reclamata nu a dat curs solicitării petentului, acesta fiind nevoit să parcheze autoturismul la o distanță destul de mare de imobilul unde își are tatăl domiciliu. În conformitate cu prevederile art. 63 și 65 din Legea nr. 448/2006 privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap,¹⁾ *“Autoritățile prevăzute de lege au obligația să elibereze autorizația de construcție pentru clădirile de utilitate publică numai în condițiile respectării prevederilor legale în domeniu, astfel încât să fie permis **accesul neîngrădit al persoanelor cu handicap.***

(2) *Prevederile alin. (1) se aplică și pentru clădirile de locuit care se construiesc ori pentru care se realizează lucrări de consolidare, de reabilitare, de extindere și/sau de modernizare, cu finanțare din fonduri publice.*

(3) *Adaptarea accesului în clădirile aflate în patrimoniul public sau privat al statului ori al unităților administrativ-teritoriale se face și în condițiile când nu se realizează lucrările prevăzute la alin. (2), la solicitarea persoanelor cu handicap grav, locatari ai acestora.*

Art. 65 (1) *În spațiile de parcare de pe lângă clădirile de utilitate publică, precum și în cele organizate vor fi adaptate, rezervate și semnalizate prin semn internațional cel puțin 4% din numărul total al locurilor de parcare, dar nu mai puțin de două locuri, pentru parcare gratuită a mijloacelor de transport pentru persoane cu handicap.*

(2) *Persoanele cu handicap sau reprezentanții legali ai acestora, la cerere, pot beneficia de un card-legitimație pentru locurile gratuite de parcare. Autovehiculul care transportă o persoană cu handicap posesoare de card-legitimație beneficiază de parcare gratuită.*

(3) *Modelul cardului-legitimație va fi stabilit în normele metodologice*) de aplicare a prevederilor prezentei legi. Eliberarea cardurilor se face de către autoritățile administrației publice locale.*

5.10. În speță, ținând cont de faptul că petentul are tatăl care locuiește într-un imobil din Centrul Istoric unde se fac reamenajări, adaptarea accesului auto în zonă ar fi fost mai mult decât necesar, atât pentru petent cât și pentru persoanele care își au domiciliul în același imobil prin respectarea prevederilor legale.

5.11. În acest caz, reclamata, este obligată să ia toate măsurile ce se impun și să demareze lucrările în cel mai scurt timp în vederea accesului auto pentru persoanele cu dizabilități, așa cum prevede legislația în vigoare.

5.12. Nerespectarea prevederilor art. 10 lit. h) din O.G. nr. 137/2000 prin refuzul reclamatei de a respecta drepturile persoanelor cu handicap prin nerealizarea căilor de acces auto în conformitate cu nevoile persoanei cu handicap reprezintă o restrângere a dreptului de acces în condiții de egalitate cu celelalte persoane care nu au o dizabilitate. Prin urmare, faptul că petentul este nevoit să parcheze la o distanță mult mai mare față de imobilul în care locuiește tatăl său este supus la un efort suplimentar în comparație cu ceilalți locatari ai imobilului care nu sunt persoane cu handicap, deși cu toții au același drept de acces auto la locuințele din respectivul imobil, aspect ce generează o restrângere a exercitării dreptului în condiții de egalitate, așa cum este prevăzut de Constituția României.

5.13. Cu referire la existența unui criteriu interzis dintre cele enumerate exemplificativ în cuprinsul art. 2 alin.1 din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, Colegiul director constată faptul că petentul are o dizabilitate fiind nevoit să se deplaseze cu ajutorul autoturismului cât mai aproape de imobil. Din acest considerent Colegiul director este de opinie că se crează o diferențiere bazată pe criteriul handicap.

5.14. Între criteriul semnalat de petent și tratamentul diferențiat există o evidentă legătură cauzală. Accesul petentului în și din imobil este restrâns de către reclamată, prin lipsa luării de măsuri în vederea accesibilizării în imediata apropiere a imobilului.

5.15. Din cauza handicapului petentul nu își poate exercita dreptul de acces auto în același condiții cu persoanele ce nu prezintă un handicap, fiind necesară o măsură suplimentară, respectiv eliberarea unei legitimații de acces în zonă pe perioada reamenajării spațiului respectiv, în vederea exercitării dreptului în mod egal, raportat la toate celelalte persoane.

5.16. Potrivit art. 7 din Ordonanța de Guvern nr. 2/2002 republicată (1) *Avertismentul constă în atenționarea verbală sau scrisă a contravenientului asupra pericolului social al faptei săvârșite, însoțită de recomandarea de a respecta dispozițiile legale.* (2) *Avertismentul se aplică în cazul în care fapta este de gravitate redusă.* (3) *Avertismentul se poate aplica și în cazul în care actul normativ de stabilire și sancționare a contravenției nu prevede această sancțiune.*

5.17. Colegiul director opinează că aspectele semnalate de petent trebuie analizate din perspectiva dreptului persoanei cu dizabilități la autonomie și a dreptului de participare efectivă la viața comunității. Accesibilitatea este un factor esențial de exercitare a drepturilor și de îndeplinire a obligațiilor persoanelor cu handicap, egalizarea șanselor presupunând procesul prin care libertatea de mișcare și de acces în anumite spații devine disponibilă acestei categorii de persoane.

5.18. Colegiul director apreciază că Instituția primarului loc. Craiova, este instituția căreia îi revine obligația să adopte măsurile necesare pentru crearea accesibilității auto, având în vedere dreptul corelativ al petentului de a beneficia de posibilitatea de acces în condiții de egalitate, raportat la toate celelalte persoane. Prin faptul că partea reclamată nu a dat curs solicitării petentului de a emite o legitimație de acces în conformitate cu necesitățile unei persoane aflate în situația de a se permite accesul în apropierea imobilului tatălui acestuia aceasta a săvârșit o faptă de discriminare în sensul art. 2 alin. 3 și art. 10 lit. h) din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, republicată, cu 6 voturi pentru și 3 vot împotriva,

COLEGIUL DIRECTOR
HOTĂRĂȘTE:

1. Aspectele sesizate intră sub incidența prevederilor art. 2 alin. 3, coroborat cu art. 10 lit. h din Ordonanța de Guvern nr.137/2000, privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată;

2. Sancționarea reclamatei cu avertisment contravențional potrivit art. 26 din O.G. nr. 137/2000 coroborat cu art. 7 alin. 3 din O.G. nr.2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, cu modificările și completările ulterioare (**cu 6 voturi pentru și 3 vot împotriva** ale membrilor Colegiului director prezenți la ședință);

3. Recomandă părții reclamate sa depună toate diligențele în vederea respectării principiului egalității de șanse în vederea asigurării accesului auto pentru persoanele cu dizabilități;

4. Clasarea dosarului;

5. Se va răspunde părților în sensul celor hotărâte.

VI. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor faptelor de discriminare**, republicată și **Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ**.

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

ASZTALOS CSABA FERENC – membru

BERTZI THEODORA – membru

DINCĂ ILIE – membru

HALLER ISTVAN – membru

JURA CRISTIAN – membru

LAZĂR MARIA – membru

LUMINIȚA GHEORGHIU – membru

MANOLE PETRE FLORIN – membru

POPA CLAUDIA SORINA – membru

Data redactării: 19.01.2016

Motivul de fapt și de drept redactat P.C.S.Tehnoredactat V.F.

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

Opinie separată exprimată de Haller István, Jura Cristian, Manole Petre Florin privind modul de sancționare al faptei de discriminare:

1. **Ordonanța nr. 137/2000**, republicată, la art. 26 alin. 1, prevede sancționarea faptelor de discriminare cu amendă contravențională, fără să specifice posibilitatea aplicării sancțiunii de avertisment, ceea ce arată că legiuitorul a considerat că aceste fapte, prin gravitatea lor, trebuie sancționate ca atare.

2. Prin **O.U.G. nr. 19/2013** amenziile contravenționale au devenit mai mari, în motivare arătându-se că a fost nevoie de modificarea de urgență a **O.G. nr. 137/2000** „având în vedere:

- depășirea datei-limită pentru transpunerea corectă și completă în legislația națională din România a Directivei 2000/43/CE a Consiliului din 29 iunie 2000 de punere în aplicare a principiului egalității de tratament între persoane, fără deosebire de rasă sau origine etnică, și a Directivei 2000/78/CE a Consiliului din 27 noiembrie 2000 de creare a unui cadru general în favoarea egalității de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă;

- scrisoarea Comisiei Europene de punere în întârziere a autorităților române [nr. C (2012) 3996 final], emisă la 22 iunie 2012 în Cauza 2012/2099, pentru neîndeplinirea obligației de stat membru al Uniunii Europene de transpunere corectă și completă a Directivei 2000/43/CE;

- scrisoarea de răspuns nr. 3.092/LO din 22.08.2012, prin care România s-a angajat să soluționeze aspectele sesizate de Comisia Europeană »până la jumătatea anului 2013«;

- faptul că prin promulgarea la data de 21 martie 2013 a Legii nr. 61/2013 pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, proces legislativ inițiat în anul 2010, a fost asigurată transpunerea corectă a Directivei 2000/43/CE doar în ceea ce privește sarcina probei;

- faptul că parcurgerea unui proces legislativ pentru transpunerea corectă a celorlalte aspecte semnalate de către Comisia Europeană ar însemna o perioadă mare de timp, ceea ce ar duce la depășirea termenului asumat de către autoritățile române în fața Comisiei Europene;

- faptul că orice întârziere a autorităților române în transpunerea Directivei 2000/43/CE poate conduce la posibilitatea elaborării din partea Comisiei Europene a avizului motivat ce poate declanșa faza contencioasă prin sesizarea Curții de Justiție a Uniunii Europene cu o acțiune în constatarea neîndeplinirii obligațiilor de stat membru;

- riscul angajării răspunderii României pentru încălcarea obligațiilor de a transpune Directiva 2000/43/CE și Directiva 2000/78/CE, ce poate avea ca rezultate plata unei sume forfetare, precum și a unor penalități cu titlu cominatoriu.”

3. **Ordonanța nr. 2/2001**, actualizată, la art. 7 alin. 3 prevede că avertismentul poate fi aplicat și în cazul în care o astfel de sancțiune nu este expres prevăzută de lege (alin. 3), arătând că „*avertismentul se aplică în cazul în care fapta este de gravitate redusă*”.

4. Directivele Uniunii Europene în domeniu (ex. **Directiva Consiliului 2000/43/CE**, prin art. 15) și jurisprudența Curții Europene de Justiție solicită statelor membre Uniunii Europene aplicarea de sancțiuni efective, proporționale și descurajante. Neaplicarea unei amenzi contravenționale nu se poate considera a fi o sancțiune efectivă și descurajantă. Proporționalitatea se poate asigura prin acordarea graduală a amenzii, în funcție de gravitatea faptei, între limitele stabilite de lege.

5. Prin aplicarea sancțiunii de avertisment de către CNCD, România riscă sancțiuni pentru neimplementarea directivelor Uniunii Europene în domeniul combaterii discriminării.

6. Mai mult, Curtea Europeană de Justiție (în continuare CJUE) a constatat în **Cauza C81/12**, soluționată la 25.04.2013 (având ca părți Asociația ACCEPT și Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării), că amenda contravențională trebuie aplicată chiar dacă între timp a intervenit prescripția: „*articolul 17 din Directiva 2000/78 trebuie interpretat în sensul că se opune unei reglementări naționale în temeiul căreia, în cazul constatării unei discriminări pe motive de orientare sexuală, în sensul acestei directive, nu este posibil să se aplice decât un avertisment, precum cel în discuție în litigiul principal, atunci când o asemenea constatare intervine după expirarea unui termen de prescripție de șase luni de la data săvârșirii faptei dacă, în temeiul aceleiași reglementări, o asemenea discriminare nu este sancționată în condiții de fond și de procedură care conferă sancțiunii un caracter efectiv, proporțional și disuasiv*”. Rezultă că prevederile mai indulgente ale **Ordonanței de guvern nr. 2/12 iulie 2001 privind regimul juridic al contravențiilor** nu pot fi aplicate. Trebuie reținut că „*răspunsul Curții de Justiție nu ia forma unui simplu aviz, ci a unei hotărâri sau a unei ordonanțe motivate. Instanța națională destinată este ținută de interpretarea dată atunci când soluționează litigiul aflat pe rolul său. Hotărârea Curții de Justiție este în aceeași măsură obligatorie pentru celelalte instanțe naționale sesizate cu o problemă identică*.” (prezentarea CJUE, http://curia.europa.eu/jcms/jcms/Jo2_7024/). CNCD, în calitate de autoritate administrativ-jurisdicțională are obligația de a lua decizii conforme cu jurisprudența CJUE.

7. Fapta de discriminare este gravă, întrucât vizează un grup extrem de vulnerabil, cel al persoanelor cu dizabilități.

8. Gravitatea faptei este dată și de durata în timp a faptei. Petentul, înainte de a se adresa către CNCD, a încercat soluționarea directă a problemei, însă partea reclamată a refuzat să dea o soluție care să elimine discriminarea.

9. Totodată fapta a fost comisă de o persoană care are atribuții clare prevăzute prin lege de protejarea drepturilor omului.

10. În concluzie, consider că fapta de discriminare trebuie sancționată cu amendă contravențională.

Motivare: Haller István

Verficat SSCSRP